

דברי הכפר

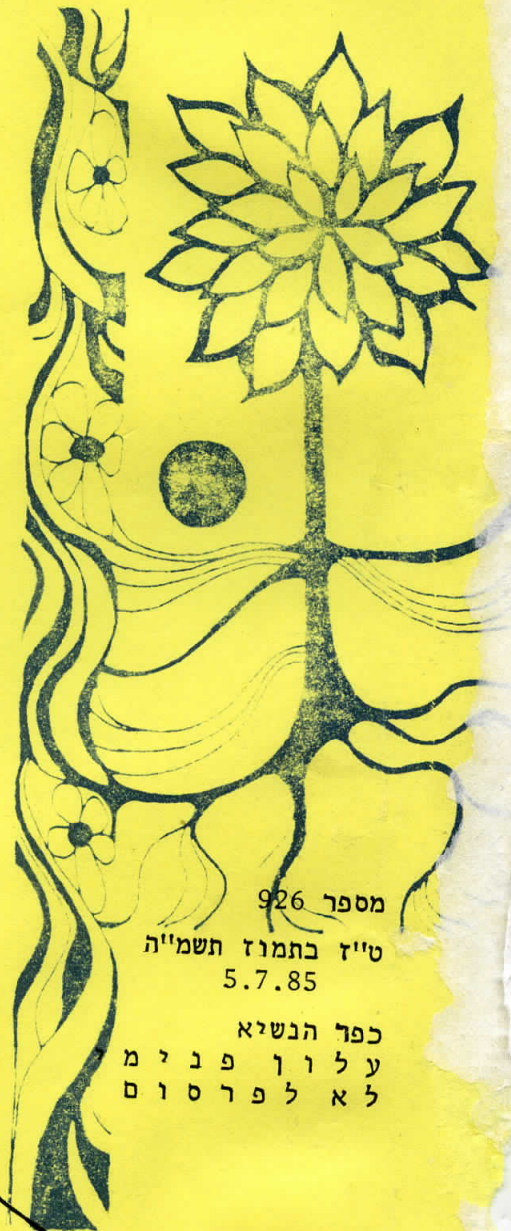
בית כפר הנשיא מברך את
התנועה הקיבוצית המאוחדת
לוועידתה הראשונה!

... טבעי הוא, שבחיי היום-יום אין בני האדם חיים
בספירות היסטוריות ורוב מעייניהם משוקעים ב"עכשיו"
וב"כאן", אולם ימות החול שלא ישאבו את השראתם מן
החג ולא יימשכו אל החלום - סופם שיאבדו את טעמם
ויתרוקנו מתוכנם.

אנשים, בייחוד צעירים, שואלים את עצמם ואותנו
למשמעות קיומנו ולטעם חיינו. חלילה לנו להקל ראש
בשאלותיהם. הן פרי של תהייה אמיתית, שלא לומר פרי
של מצוקה, ומן הראוי שנעמוד על שורשיה...

דבר אחד אני יודע בבירור: לפי עומק מעורבותו של
האדם במעשה - עומק משמעותו של המעשה בעיניו. כנפשנו
הדבר, אם הדגל שיתנוסס על ראשינו יהיה: איש לאוהליך
ישראל, ואיש תחת גפנו ותחת תאבתו...

יגאל אלון

מספר 926

טי"ז בתמוז תשמ"ה

5.7.85

כפר הנשיא

עלון פנימי
לא לפרסום

אני מתיישבת ליד השולחן, מסלקת את הנמלים ומפנה מקום להניח את דף המחברת, עליו תיכתב כתבת "מה נשמע" האחרונה שלי, שירת הברבור הצולע...

* נתחיל בחלק המסובך - החלמה מהירה:
לדוד לוי ולחיים גלעדי שחזרו מבית-החולים - הרבה בריאות ותקווה לראות-
כם מהלכים בינינו כבימים ימימה בקרוב.

* היה שבוע רצוף מסיבות:
קודם - מסיבת סיום של בית-הספר המקומי. התרשמתי במיוחד משיר הסיום של
ילדי כיתה ו'. ראשית - מעצם היוזמה וההעזה, להעלות בעצמם שיר פרידה, ושנית
- מן הביצוע הרהוט והנעים שלו.

* אח"כ היתה מסיבת בר-מצווה של צעירי "שיבולת", שהיתה - על אף כל החרדות
שליוו את לידתה - מיוחדת ומרעננת בחידושיה. ההצגה זרמה בשטף ובמקצועיות
(כל הכבוד לרות נאי) והיתה חביבה מאוד ומרשימה בכך שנכתבה כולה ע"י הילדים
עצמם.

אתם חושבים שיש קשר בין היוזמות העצמאיות במופעי הילדים האחרונים לבין
כך שילדים אלה עברו תחת שבט חינוכו של דודו? תחשבו על זה...

* היתה גם מסיבת ערב יום ההתישבות, שנחגגה בקלילות בבריכה. מסמר הערב
(כנראה - לא הייתי שם...) היה חידון, שהעלה מנבכי הזיכרון שמות ומאורעות
עתיקים. מסתבר שמי שזכר הכי היו דווקא הבנים/ות. זה מוכיח שהם כנראה באמת
קולטים הכול, אפילו כשמדברים לפנייהם באנגלית. כל הכבוד להלן ולאדי!

* ילדי כיתה ח' יצאו למחנה וגם ילדי "מירוס", ואנג'י נעשה חולה (אולי
מזה?).

* אך כל היופי והמתקנות והמסיבות לא מכסים על הקטסטרופות: משבר כלכלי
גועש ורועש בחוץ ואנחנו - עדיין שאננים - אך כבר מביטים מערבה בתהייה -
מתי יגיעו משברי הסערה לחוף מבטחינו... בלום... בלום...

* עדיין מנותקים מספיק, כדי לדון בכובד ראש - כבר באסיפה רביעית - על
עתיד העבודה העצמית והעבודה השכירה במפעל. החלטה עדיין לא נראית. לבטים,
חרדות, כעסים, תקוות - בשבוע הבא אולי תבוא ההכרעה. האם תגרום לקרע?

* חולים נוספים שוכבים וקמים... ג'רי סוחב מכוניות מלאות משטחי גרון
והאחיות חרוצות ונאמנות במלאכתן. כה לחי!

* בשבת גיוס גדול בכותנה - מומלץ! להת' ב-5.00 (בבוקר!!)

שבת שלום, שלוה ובריכה -
ביי - ש ל ו מ י ת

לחברים שלום! כידוע לכם בשבת (מחר!) יתקיים גיוס ועישוב בכותנה-בית.
אנו מזכירים לכם שגיוס זה אינו בא כבקשה מהענף, אלא כגיוס לכל דבר מטעם
ועדת העבודה: שמות החברים ושעות העבודה יירשמו אצל סדרנית העבודה. (חברים
מעל גיל 50 - בהתנדבות).

ע"מ להקל על העבודה בשטח - הביאו מעדרים. יציאה לשדות בשעה 5.00, סיום
תודה על שיתוף הפעולה וזיכרו:
"יידע וייעול - ישאו יבול"
העבודה ב-8.30.
בשם הענף - אורן

בית הסרט השבועי

שם הסרט: של מי החיים האלה לעזאזל
WHOSE LIFE IS IT ANYWAY

בימוי: ג'והן בדהאם

עם: ריצ'ארד דרייפוס, ג'ון קסאבאטס

סיווג: דרמה

עוד סרט שנוגע בשאלה מוסרית מהדרגה הראשונה. האם ישנה זכות לאדם על חייו, האם הוא רשאי למות כשהוא רוצה בכך. ריצ'ארד דרייפוס הוא קורבן תאונה צעיר, ששותק בכל גופו בעקבות התאונה. למרות כל אלה הוא שומר על צלילות מוחו ופותח במאבק עיקש נגד הרופאים על זכותו למות. מולו ניצבים, כמוכח, הרופאים שייעודם להציל את חייו בכל מחיר. סרט מעניין מאוד שמעורר לשאול שאלות במקום שחשבת שנמצאות תשובות. לאנשים עם ראש פתוח.

1. סרטים

ביום ג', כי בתמוז (9 ביולי)

תמלא שנה למותו של לו סגל.

נעלה לקברו לגילוי המצבה,

בשעה 18.00.

המשפחה

נ ר - ז י כ ר ו ן

כי בתמוז - לו סגל

כ"ג בתמוז - אריה בך

כ"ד בתמוז - מר קורט גרינברג

2.

אני מתיישבת ליד השולחן, מסלקת את הנמלים ומפנה מקום להניח את דף המחברת, עליו תיכתב כתבת "מה נשמע" האחרונה שלי, שירת הברבור הצולע...

* נתחיל בחלק המסובך - החלמה מהירה:
לדוד לוי ולחיים גלעדי שחזרו מבית-החולים - הרבה בריאות ותקווה לראות-
כס מהלכים בינינו כבימים ימימה בקרוב.

* היה שבוע רצוף מסיבות:
קודם - מסיבת סיום של בית-הספר המקומי. התרשמתי במיוחד משיר הסיום של
ילדי כיתה ו'. ראשית - מעצם היוזמה וההעזה, להעלות בעצמם שיר פרידה, ושנית
- מן הביצוע הרהוט והנעים שלו.

* אח"כ היתה מסיבת בר-מצווה של צעירי "שיבולת", שהיתה - על אף כל החרדות
שליוו את לידתה - מיוחדת ומרעננת בחידושיה. ההצגה זרמה בשטף ובמקצועיות
(כל הכבוד לרות נאלי) והיתה חביבה מאוד ומרשימה בכך שנכתבה כולה ע"י הילדים
עצמם.

אתם חושבים שיש קשר בין היוזמות העצמאיות במופעי הילדים האחרונים לבין
כך שילדים אלה עברו תחת שבת חינוכו של דודו? תחשבו על זה...

* היתה גם מסיבת ערב יום ההתישבות, שנחגגה בקלילות בבריכה. מסמר הערב
(כנראה - לא הייתי שם...) היה חידון, שהעלה מנבכי הזיכרון שמות ומאורעות
עתיקים. מסתבר שמי שזכר הכי היו דווקא הבנים/ות. זה מוכיח שהם כנראה באמת
קולטים הכול, אפילו כשמדברים לפנייהם באנגלית. כל הכבוד להלן ולאדי!

* ילדי כיתה ח' יצאו למחנה וגם ילדי "מירוס", ואנג'לי נעשה חולה (אולי
מזה?).

* אך כל היופי והמתקנות והמסיבות לא מכסים על הקטסטרופות: משבר כלכלי
גועש ורועש בחוץ ואנחנו - עדיין שאננים - אך כבר מביטים מערבה בתהייה -
מתי יגיעו משברי הסערה לחוף מבטחינו... בלום... בלום...

* עדיין מנותקים מספיק, כדי לדון בכובד ראש - כבר באסיפה רביעית - על
עתיד העבודה העצמית והעבודה השכירה במפעל. החלטה עדיין לא נראית. לבטים,
חרדות, כעסים, תקוות - בשבוע הבא אולי תבוא ההכרעה. האם תגרום לקרע?

* חולים נוספים שוכבים וקמים... ג'רי סוחב מכוניות מלאות משטחי גרון
והאחיות חרוצות ונאמנות במלאכתן. כה לחי!

* בשבת גיוס גדול בכותנה - מומלץ! להת' ב-5.00 (בבוקר!!)

שבת שלום, שלוה ובריכה -
בני - ש ל ו מ י ת

לחברים שלום! כידוע לכם בשבת (מחר!) יתקיים גיוס ועישוב בכותנה-בית.
אנו מזכירים לכם שגיוס זה אינו בא כבקשה מהענף, אלא כגיוס לכל דבר מטעם
ועדת העבודה: שמות החברים ושעות העבודה יירשמו אצל סדרנית העבודה. (חברים
מעל גיל 50 - בהתנדבות).

ע"מ להקל על העבודה בשטח - הביאו מעדרים. יציאה לשדות בשעה 5.00, סיום
תודה על שיתוף הפעולה וזיכרו:
העבודה ב-8.30.

"יידע וייעול - ישאו יבול"
בשם הענף - אורן

כַּיֵּן הַסֵּרָל הַשְּׂבִיחַ

שם הסרט: של מי החיים האלה לעזאזל
WHOSE LIFE IS IT ANYWAY

בימוי: ג'והן כדהאם

עם: ריצ'ארד דרייפוס, ג'ון קסאבאטס
סיווג: דרמה

עוד סרט שנוגע בשאלה מוסרית מהדרגה הראשונה. האם ישנה זכות לאדם על חייו, האם הוא רשאי למות כשהוא רוצה בכך. ריצ'ארד דרייפוס הוא קורבן תאונה צעיר, ששותק בכל גופו בעקבות התאונה. למרות כל אלה הוא שומר על צלילות מוחו ופותח במאבק עיקש נגד הרופאים על זכותו למות. מולו ניצבים, כמובן, הרופאים שייעודם להציל את חייו בכל מחיר. סרט מעניין מאוד שמעורר לשאול שאלות במקום שחשבת שנמצאות תשובות. לאנשים עם ראש פתוח.

1. סרטים

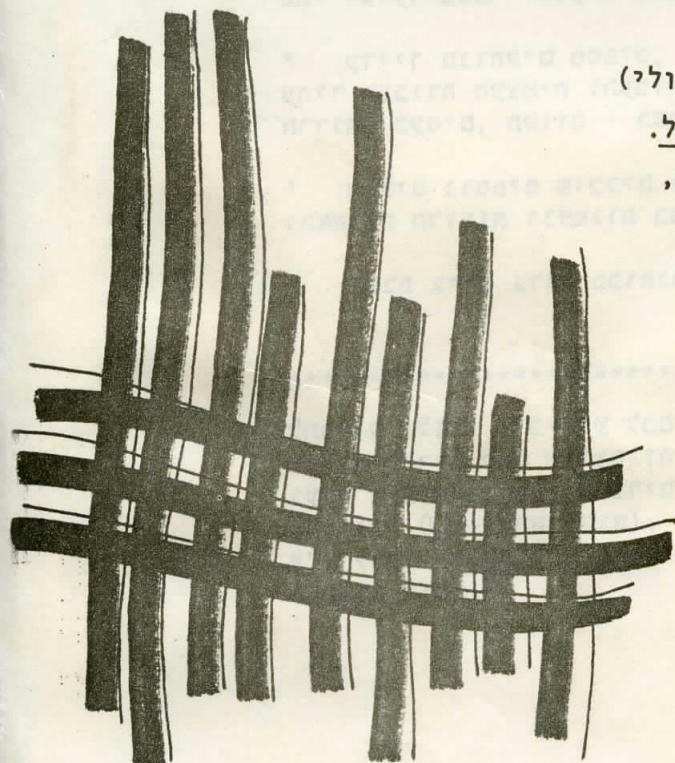
ביום ג', כי בתמוז (9 ביולי)
תמלא שנה למותו של לו סגל.
נעלה לקברו לגילוי המצבה,
בשעה 18.00.

המשפחה

נ ר - ז י כ ר ו ן

כי בתמוז - לו סגל
כ"ג בתמוז - אריה בך
כ"ד בתמוז - מר קורט גרינברג

2.

מזל טוב

ל י ו ם - ה ו ל ד ת

7.7. אבנר ולר (נכד של כהן)
עדי לוין (נכדה של לוין)

ל י ו ם - נ י ש ו א י ן

7.7. ג'ין ווילי פינקוס
8.7. ויטה וראובן מנדזיגורסקי
10.7. יהודית וקני ויטהם
דורית ומיכי חייט
מיכל ויעקב דדוש
13.7. אנט וחיים מעין
בקי ואריק ארנברג

8.7. יותם עמית
אורי יהודה איתם (נכד של ארנברג)
אלון עדר (נכד של עדר)
מיקה ולר (נכדה של כהן)
9.7. אסנת אגמון
אלון פרימוסט
מרי כורדיאן
דנה בן-חיים (נכדה של בן-חיים)

ל ה ו ל ד ת - ה ב ת - ה נ כ ד ה - ה נ י נ ה

לעליזה ולקווין
לכוכבה וליוסף
ללילי ואוברי רזניק
ולכל המשפחה

ל ה ו ל ד ת - ה ב ת - ה נ כ ד ה

ליניטה ולזאבי
ליליה ולאריה
ולכל המשפחה

10.7. יהודה עדר
11.7. ג'סון פרלסון
12.7. פרנק ווטרמן
דוד אלמן

13.7. מיכי חייט
שפרה שוורץ

ל ה י ו ת י ה ו ד י

יש בהיסטורית עמנו מצוות ומנהגים, שאפילו אדם לא מאמין מוצא בהם הגיון

ואמת. כך התייחסתי תמיד למנהג של השארת פינה או מקום לא מטוייחים בבית זבבניין יהודי - זכר לחורבן הבית. אין כמעט אירוע בסיפור היהודי, שאינו מלווה בזכרונות העבר ובעצב סמוי או גלוי.

השבוע שוב הוכח, שבגורלנו העצב והשמחה מעורבים בלי סוף.

במה הדברים אמורים?

הרגלי הוא מאז שהתחלנו בהתקשרות עם מסורבי עליה, לבסות ולספר במכתבים החודשיים על החגים, השמחות וכיו"ב שהתרחשו במשך אותו החודש במשק, וכך לתאר מה- הווי שלנו לאנשים שכל רצונם לחיות בארצם ולחגוג חגיהם בגלוי ולא בסתר. החודש כתיבת המכתב נדחתה, כדי שיכלול תיאור של חג הבר-מצווה. והנה, ביום ו', ביושבי ממתינה לבואם של אורחים, נשמעה ברדיו הודעה על מעצרו של ארי, ידידנו, שהוגלה לגורקי, חוזר בתשובה שבכוח רצון אדיר הכין את עצמו לקבלת רשיון של שוחט. מכתביו הודפסו מפעם לפעם ב"דברי הכפר" והיו לא מעט חברים שהתייחסו לתוכנם. כמוכן, בשלב זה לא ידועים פרטים ולא ברור על מה ארי נעצר ולכמה זמן, אבל בינתיים מחשבותינו איתו, ובשבת בבוקר, לכל התפילות והברכות התווספה תפילה בלב - מי יתן ולארי ולמילה אשתו יינתנו הזכות והאושר, אחרי שנים רבות של סבל ותל- אות וציפיה, לראות את נכדם (שטרם נולד) מגיע לעול מצוות בארץ שלו ושל אבותיו.

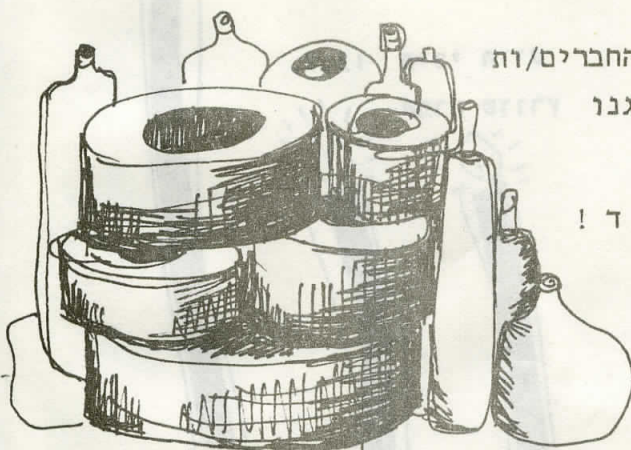
ריני כהן

=====

תודה!

תודה!

תודה!

משפחות בני המצווה מודות לכל החברים/ות שעמלו, טרחו, אפו, בירכו ואירגנו מסיבה כזו מוצלחת.

אנחנו נהנינו מאוד!

משפחות -

גולדברג

גליק

ויסבורט

כהן

סולומון

שטרובל

חברים, שלום רב!

אני יושב במשרד של שולחן העליה הקיבוצי, ומחכה לראיון הראשון שלי. יהיו לי 8 ראיונות היום עם אנשים שרוצים לנסוע לתוכנית זו או אחרת בקיבוץ. זו עבודה שמוציאה אותי מהעבודה הרגילה שלי בתנועה הרפורמית. נחמד להיות כאן, כי עובד כאן צוות שלם של שליחים ישראלים אחרים, וברפורמים אני ישראלי בודד ומבודד. בין יתר הישראלים כאן הבוקר יש שניים אשר מוכרים לכם: גרשון ונעמה מבקרים בניו-יורק והבוקר הם פה במשרד, כותבים מכתבים ועומדים לצאת לסיבוב בעיר. כיף לראות אותם! וכיף אפילו יותר גדול היה שלשום.

באו אלינו לארוחת ערב צבא שלם של אנשי כפר הנשיא. היו: אורנה נמ-נוב, אורה ודני נמלי, כרמי סינה, חנן ווטרמן, גרשון, נעמה ואנתוני האוסטרלי. עשינו אסיפה והחלטנו פה אחד שאין כמו הבית! ממש מיוחד, היחד הזה. הקרנתי שקופיות שלנו מהמשק, וכל אחד נאנח בשקופית אחרת. הופיע לו סגל בשקופית, כשהוא משגיח על סידור חדר-האוכל לפני סדר פסח. נזכרנו בלו ביחד, כל אחד תרם זיכרון אישי משלו. לו היה מרכזי כל-כך בחיי הקיבוץ.

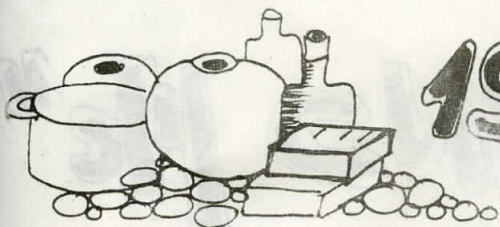
דיברנו גם על אמריקה, מה שהיא מציעה ומה חסר לה. לאורנה היה קשה לראות אותי בניו-יורק ועוד לשלב את זה עם הזהות הישראלית שלי. להרבה ישראלים קשה להבין זאת: "אתה גדלת פה. אמריקה מוכרת לך. לא מושך אותך להישאר?" - המסר הזה כמעט מעליב לפעמים. למי שגדל בארץ קשה, כנראה, לתפוס כמה חזק רגש של ש י י כ ו ת לארץ ולעם, אחרי שבן-אדם גדל בתרבות זרה לו באופן בסיסי. עכשיו, אחרי שחילתי בארץ 11 שנה, אני רואה כמה הייתי מנוכר, בתור ילד, מהתרבות הנוצרית הזאת - תרבות של חומרנות ושפע, ריקנות ושיעמום. לא שכל אמריקאי משועמם, אבל מה הטעם בחייהם, בשביל מי ולמען מה הם חיים? ארה"ב זה מקום ש מ ס ת ד ר י ס בו. אפשר להסתדר טוב או פחות טוב, אבל המגמה של כולם היא להסתדר. המימד של שייכות להיסטוריה או בנייה של עם ושל ארץ חסר לגמרי אצל כמעט כולם שהכרתי פה.

אחי עובד ככתב בעיתון מקומי על-יד ניו-יורק. לפעמים מזדמן לו לכתוב משהו שתומך במאבק של קבוצת מיעוט או שחושף איזה מקרה של אי-צדק בעיר. זאת בהחלט תרומה, אך אינני יכול להימנע מלהרגיש שהוא היה מקבל הרבה יותר סיפוק, אם היה עושה עבודה דומה בתל-אביב. חשוב מה שקורה לפורטורי-קנים, אבל זה כל-כך לא שלנו. אם היה שפע של יהודים בעולם, אז בבקשה שינדרו ויביאו את המוסר היהודי לכל פינה. אך ח ס ר י ס לנו כתבים שמוכנים להתמסר למאבק למען צדק. ולכן, אני לא מצליח לקבל בשקט שכל-כך הרבה אנרגיה יהודית פזורה לכל מקום.

טוב, סוף נעים. השליחות מאלצת אותי לגבש לעצמי מחשבות ועמדות. הכתיבה שאני מתבקש לעשות דוחפת אותי לברר לעצמי דברים. זה תהליך של שני צעדים קדימה וצעד אחד אחורה.

מקווה שכולכם מרגישים בטוב. אני יודע שמשתנים דברים במשק כל הזמן. בכל זאת, כפר הנשיא זה הבית והקיבוץ וממלא אצלי מקום חם וטוב בלב.

להתראות
שלכם - י ו א ב

אקונומיה - נוסח 1948

(תזכורת ליום ההתישבות ב-2 ביולי 1985)

"אם יש לאקונום מרגרינה, סוכר וביצים, מה יש לו לדאוג?" - כך חשבה גוסטי, האקונומית הראשונה, במקום ההתישבות החדש במנסורה-אל-חט. בתקופת הצנע והקיצוב היו אלה מצרכים יקרי המציאות וחלום כל אקונום היה שיימצאו סוף סוף בשפע.

גוסטי, שהגיעה אז כבר לגיל המכובד של 22 שנה, לא היתה חס וחלילה ירוקה בתפקיד. היא עבדה במטבח בכפר בלום, היא גם עברה קורס של חודשיים מטעם "ויצו" בת"א, שהיה צריך להימשך עוד חודשיים בעבודה מעשית בקיבוץ בעמק בית-שאן. אבל תקופה זו התקצרה, עקב "קשיי תחבורה" (קרי - יריות בדרכים). גם בחדרה כבר כיהנה כמבשלת/אקונומית, ולכן היה זה אך טבעי שביום ההתישבות לא תשב יחד עם שאר החברים בנוחות יחסית על מזרונים במשאית, אלא תעלה במשאית השניה, מוקפת סירים, מחבתות ומצרכי מזון. "כל הדרך דאגתי שאין מספיק ביצים, ובטבריה עצרנו ב"תנובה" והצלחנו להשיג עוד."

היא ממשיכה לספר: "אחרי שהבחורים יצאו למקום ההתישבות בלילה, באנו אנחנו - הבחורות - עם ה"מטבח". המשאית נסעה לאט ופתאום נעצרה. "זהו זה!" אמרו. ראיתי חורבה, שאפילו גג לא היה לה. דבר ראשון הורדנו את הפרימוסים והעמדנו מים, שלפחות יהיה "Cup of tea".

בחורבה הזאת ובכוך שעל ידה המשיכו לבשל במשך כמה שבועות, כששמש זדבנירים מקשים על החיים. מי שעבר את השבועות האלה, כשסעדנו ליד שולחנות ארוכים ארו-כים, בסככת מחצלת פתוחה, לא ישכח את זמזום הדבנירים היוורדים על הצלחות בטור עורפי ועולים שוב, כשלכל אחד חצי מנת בשר במלתעותיו. בשר? כן, היה בשר. קי-בלנו אותו בקופסאות שימורים מצה"ל, תמורת האכלת פלוגת חיילים, שחנו בסביבה."

אחריות האקונומית אז היתה מקפת וכוללת - מלבד הדאגה להשגת מזון (כל מזון שניתן להשיג, עדיף בקרדיט) היתה גם אחראית להספקת מי השתייה. והדאגה, איך לחלק אוכל בזמן הפצצה או התקפה. חיוני היה לאגור מלאי למקרה של ניתוק (הכביש לא היה קיים עדיין וכל הסחורה הועברה מראש פינה בעגלה רתומה לסוס - מיבצע מסובך בימי גשמים).

"יום אחד אזל הקמח ולא היה במה לקנות. חברינו מעמידים הסכימו להשאל לנו וג'ין יכלה לאפות לחם."

היה אז נוהג לאכול ארוחת-ארבע משותפת - תה ללא חלב ולחם וריבה (כלי מרגרינה, כמוכן). בקשר לריבה הזאת גוסטי מגלה סוד, ששמרה עד עכשיו. "הייתי מעמידה סיר גדול עם 60 ליטר מים ומוסיפה קורנפלור, עד שהיה סמיך. לתערובת זו שפכתי שתי קופסאות של 2 קילו ריבה. שיטה זו לימדו אותי בכפר בלום, רק שם הכניסו קופסת ריבה אחת - - -"

גם אורז לא תמיד היה (תפוחי-אדמה בכלל היו מעדן). אז יום אחד, לשמחת החברים, נאלצנו לבשל קניידלך במקום דייסה לצהריים, כי היה רק קמח מצות.

הדאגה העיקרית היתה שיהיה מזון - לא כל כך חשוב איזה מזון. קנו כל מה שאפשר היה להשיג. היינו מכינים 'פלטה שוודית' עם חסה, פרוסת נקניק וחצי ביצה. נשים בהריון קיבלו ביצה שלמה. חלב השגנו ממחניים, וכל בוקר היתה יוצאת עגלה עם כדים רחוצים למשעי, כדי להביא חלב. לא פעם הוא היה חמוץ עד שהגיע ותמיד האשמתי את עצמי שבטח הכדים לא היו מספיק נקיים. הכדים נשמרו בתוך מים קרים שסחבנו בדליים מטנקר גדול, שהסיעו לראש פינה כל כמה ימים, כדי למלא שם מים.

כל שבוע הייתי יורדת במשאית ל"תנובה" טבריה וקונה ירקות. היתה זאת גאוותי לברור לעצמי את הירקות הכי טובים ושלא 'יסדרו' אותי ויתנו סחורה

(אקונומיה ניסח 1948 - המשך)

רקובה. אחר-כך הייתי חוזרת לראש פינה במשאת מאחור, כדי לשמור על הירקות (והביצים!).

איך הגשנו את האוכל? היו צלחות-פח, כמובן. ולפני שהוקם צריף חדר-האוכל, היינו מעמידים את הסירים הגדולים על שולחן. מאחזי כל סיר ניצבה מבשלת וכל חבר היה ניגש לכל בחורה ומקבל מתכולת הסיר. הכרנו את טעמו וכושר האכילה של כל אחד. אבל מההתחלה ניסינו להגיש לארוחת הבוקר גם תה וגם קפה.

ביום הולדתו קיבל כל אחד עוגה, מעשה ידי המבשלות (אפויה על פרימוס ב'סיר-פלא'). וגם לשבת ג'ין אפתה עוגה לפעמים.

במטבח עבדו אז שלוש משמרות: משמרת בוקר, משמרת ערב ומשמרת לילה, שהאכילה את 20 השומרים שהיו ערים כל הלילה.

רעבים לא היינו אף פעם, אבל מי יודע עד כמה חוסר החלבון והריכוזי כלחם הזיקו לבריאותנו, במיוחד לבחורות בהריון. אני רק מקווה שלא נחזור אף פעם לימי צנע כאלה, כשבוצה שלמה או פרוסה בריכה וגם בחמאת בוטנים היו דברי מותרות."

סיפרה - גוסטי

ראיינה - אנגה

שורשים

לפי הדים המגיעים אלינו, מספר חברים התחילו ויש שאפילו גמרו לכתוב את קורות חייהם במיבצע "שורשים".

מה אתך, חבר יקר, האם התחלת, גמרת, כאמצע או זקוק לעזרתנו? לאלה שעוד לא התחילו - חודשיים עברו מאז חילקו לכם את הניירות, שבוודאי עדיין מונחים במגירה ומחכים לסיפור החשוב והמרתק, שלבטח בידיכם.

אנא, אנא כותבו, למען הדורות הבאים, שיום אחד יחפשו את סיפוריהם של אמא, אבא, סבא וכו'.

להתראות
רחל ועליזה

בינינו לבין עולם...

קשה להיפרד מן הוותיקים

הקיבוץ התקרב ליובל ה-75 שלו ברגשות מעורבים. היתה בעיה של מסר: האם לשים את הדגש על "התרומה האנגלו-סקסית להתישבות העובדת", וזה למרות העובדה שעבודות הקיבוץ מזמן בוצעו ע"י קבוצות קבלנים ("עבודה קנויה משותפת", כפי שניסחה בהצלחה מרכז המשק וח"כ מיל. אודי א.) או להתייחס לנוכחותם של מספר לא מבוטל של ותיקים, שסירבו בעקשנות להצטרף אל רוב חבריהם, מייסדי הקיבוץ, בשיכון הוותיקים אשר מעבר לנהר הסמבטיון. רוב הזקנות והזקנים האלה היו בשנות התשעים שלהם - להוציא כמה בני שמונים פלוס, שרידי איזה גרעין שצורף לקיבוץ ברגע של חולשה - ולא רק שקילקלו את הסטטיסטיקה של תוחלת החיים של קיבוצני-קים, אלא שהמשיכו להכביד על החברה בהשתתפותם בפעילויות למיניהן. הם באו לאסיפות הקיבוץ וייגעו את הנוכחים היותר צעירים בנאומים ארוכים. דוברם הראשי היה טליק בן-דרור (טיקלשטיין לשעבר), שאהב להזכיר לקיבוץ מונחים ארכאיים, כגון "עבודה עצמית", "שוויון ערך העבודה", "עשייה חלוצית" ו"תורת הפירמידה המצודדת" של פרימוסט-ליפשיץ. היו זקנים שעוד היו פעילים בספורט - כדורת, ברידג' ואף בטנים (בנצי פסאדובלה, שדורג במקום שני באליפות המדינה לקשישים עקשנים). היו פה ושם בעיות עם ותיקים אלה, במיוחד עם אסתר פיסטוקי (לפי גיר-סתה - צעירה בת 90), שאהבה למשש את העכוזים של כל בני שלושים פלוס (מה יש, הם כולם אוהבים תשומת לב של אישה בשלה!"), אבל לרוב הקיבוץ התגאה בהם ואהב להציגם בפני תיירים ואורחים: "הנה על ספסל זה יושבים בנחת מייסדי קיבוצנו: גד"ה ציוני - הסופר הנודע, ורדה פיקולו - האמנית בדיפרסיוניסטית, שושו שב"כ שהיה סוכן שתול ב-K.G.B., ב-C.I.A., ב-I.B.H. וב-P.L.O. וגם באג"ד, וכאן בלעם מוסקוביץ שהיה ארבע פעמים בשליחות, שלוש פעמים מרכז משק ואדריכל התוכנית להטיית מי הפרת והחידקל (עד היום לא מצאו את המים). איזה חלוצים, איזה טיפוסים..."

באסיפה, בעיקר בהשפעת קולות הוותיקים, החליטו שיובל ה-75 יהיה מוקדש כולו למייסדים, "דור שיני הזהב" והוחלט שכולם יישבו על בימת הכבוד, מלווים בדוחפי עגלותיהם ומחזיקי הקבצים, יחד עם נשיא המדינה מר מוטי ארואסטי וראש הממשלה מר שלמה גליקשטיין. היו כאלה שהצטערו על ההחלטה, בציינם שעד שכל הזקנים יגמרו לספר על ימי מנסורה, ייבוש הביצות, הפרחת השממה, מאבק עם קדחת, התמודדות עם אינפלציה וסקולריזציה (מחלה שאובחנה לראשונה בתולדות הרפואה אצל מתנדבים סיניים, שהרכו לבוא לקיבוץ בשנות ה-90) - הערב הראשון ייגמר. היו שהציעו להרעיל כמה מהוותיקים, אבל האחות הראשית אמרה שכל נסיונותיה להקטין את אוכלוסיית הוותיקים באמצעים מלאכותיים עלו בתוהו. רק מכת חפץ כבד מסוגלת לחסל אחד מהם וגם זה לפעמים לא עוזר. היתה הצעה שיציעו להם לצאת לחו"ל, אבל כל מקום בחו"ל שכבר ביקרו בו זקנים קיבוציים אלה סירב בבהלה.

הגיע ליל יום ההתישבות ה-75 של הקיבוץ. קם מזכיר הקיבוץ דוד תמרי לשאת את דבר הקיבוץ:

"חברות וחברים, כאן בביתנו אל מול גולן, בהרגשה כמה יפים הלילות בכנען ובזוכרנו שהאל לא היה בונה את הגליל אלמלא דחפנו אותו - - - קולו של גד"ה ציוני נשמע בקרקורו הצורם: "לא דחפנו, איפה דחפנו, נדנדנו עד שנשבר לו" - המזכיר החוויר והמשיך: "המעשים של ותיקינו - החברות והחברים שיושבים על הבמה - הם נר לרגלינו ולא נשכח אותם גם כאשר לא יהיו עוד איתנו, במהרה בימינו כן יהיה רצון..."

ולרי טיקלבאום, חברת גרעין ה', זרקה את מכשיר ההאזנה שלה בכיוון המזכיר 4 וצעקה - "בושה, פשוט בושה."

(בינינו לבין עצמנו - המשך)

במהומה חלוצית-ציונית הלכו כולם לחדר-האוכל המסתובב על מיגדלו בגובה מאה מטר. אוכל סיני-תימני-חבשי הוגש והגיהוקים התערבו בקריאות "לחיים". על הבמה המשיכו הוותיקים לשבת.

א ר י ק

=====

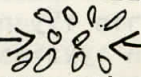
ו ע ו ד ת ו ד ה -

לכל החברים שעדיין לא הספקנו להגיד תודה, אנו רוצים לעשות זאת בדרך זו - "תודה".

יום חגיגת הבת-מצווה של מיה היה עבורנו יום גדול ואנו מודים לכל מי שנתן יד להרגשה זו. כל מי שליווה את הילדים לאורך השנה להגשים את המשימות - המורים, המדריכים, המטפלות והמלווים - כל מי שעמל בהכנת החגיגה (והיו רבים) - צוות המטבח וחדר-האוכל וכל התורמים השונים -

לכל מי שהיתה לו יד בהכנת הטקס וההופעה (והיו רבים) - לכל ההורים של כיתת "שיכולת" המבוגרת והילדים - לכל האופים - לכל החברים המברכים, שהשתתפו איתנו ביום החגיגה -

אנו אסירי תודה
שוש וריימונד

(1) קטלני-חרקים חשמליים

אין להביאם לתיקון בחשמליה. לכני פורסטר יש הסדר מיוחד לשלוח אותם לתי-קון והחברים מתבקשים להביא אותם ישר אליו.

(2) תנורי-אפייה, מקררים

לעיתים קרובות אנו מוצאים מכשירים כנ"ל על-יד השחמליה. החברים מתבקשים לא להביא אותם אלינו סתם. אם יש בעיה נשמח לעזור, אבל אנא אל תביאו אותם בלי תיאום מראש עם החשמליה.

הוצאות ההתשלום

כִּינִים אֵלֶיךָ, כִּינִים

הקיץ הגיע ועימו מכת הכינמת - שלא נדע. ברצוני להביא לידיעתכם שמדי שבוע (בימי שישי), בשיתוף פעולה עם המרפאה, המטפלות והמחנכים, זה שנתיים ויותר אני בודקת את ראשי הילדים - גנים, כיתות ונעורים.

המטרה היא - גילוי מוקדם של הכינים וביצי הכינים ומניעת ההתפשטות, שיכולה להגיע לעיתים לממדי מגיפה.

לידיעת כל הנוגעים בדבר ולשמחתי הרבה, אנחנו מגלים בזמן (בדרך כלל) את המקרים הראשונים של הידבקות, לפני שזה מגיע לממדים נרחבים. מיד כשאני מוצאת כינים או ביצי כינים בראשו של ילד, אני מביאה זאת לידיעת הילד, ההורים והמטפלת. אני מאוד מבקשת לבצע את הטיפול המומלץ מיד בהיוודע להורים.

בהיודע להורים שנתגלתה כינמת אצל אחד מילדיהם, חשוב שכל בני המשפחה ייבדקו. מי שמתקשה בזיהוי ביצי כינים יכול בהחלט לפנות אלי ואענה בשמחה.

הנוהג היום הוא, כשאני מוצאת כינים אני מספקת את התכשיר המומלץ היום (זה משתנה). כיום אנו משתמשים בשני חומרים פעילים עיקריים: "A 200", שזמן פעולתו הוא 10 דקות. המטפלת דואגת למריחת החומר בשיער ולחפיפתו. החומר השני בשימוש הוא "אלכין". מורחים ומשאירים לפחות 12 שעות וההורים חייבים לדאוג לחפיפת השיער. לאחר הטיפול בכל סוג של חומר יש עדיין להוציא את ביצי הכינים שחלקן מתות וחלקן עדיין חיות, וכאן תפקידם של ההורים לשבת בסבלנות ולהוציא ביצית אחר ביצית, עד שהשיער נקי.

מנסיוננו (העשיר) - שלב זה הוא חשוב וחובה, כי אחת לא מתפטרים מהכינים לאורך זמן ושוב אנחנו מגיעים להדבקות אצל אותם הילדים ואי-אפשר להשתלט.

כל זמן שלילד יש עדיין כינים בשיער, הוא לא יורשה להיכנס לבריכה ע"י המטפלת והמציל/ה האחראי/ת.

לקראת החופש הגדול אנחנו ערים לכך מנסיוננו, שבאים ילדים אורחים מבחוץ ומביאים איתם את הכינים. אנא - שימו לב ועין.

אני רוצה להביא לידיעתכם, שבכינים רכזי בריאות ואחיות הועלה הנושא וכשהאחות שלנו סיפרה על דרך הטיפול והמניעה שלנו אצלנו במשק - בדיקה שבו-עית לאורך כל השנה ע"י ספרית שהיא עזרה למרפאה - מאוד התפעלו מדרך השתלטותנו על נושא זה; במשקים אחרים מנסים שוב ושוב להתגבר על כך במיבצעי חפוף, כשהקהל לא ממושמע ואינו משתף פעולה, והנגע הזה לא מרפה ולא עוזב את היישוב.

באווירה אופטימית זו אני רוצה להודות שוב לכולכם: להורים, למטפלות ולי-לדים על ההבנה ושיתוף הפעולה.

לעזרתכם ולשירותכם - בתיה ו.

נ.ב. דף הסבר לקהל בנושא הכינמת מצורף בתאי הדואר.

אלן כנסה לאים!

התנועה הקיבוצית האוחדת
המזכירות

ל' סיון תשמ"ה

19 ביוני 1985

יום

נכסי תרבות בע"מ, אגף לתרבות

למזכירי הקיבוצים שלום !

"היכל השמות" ב"יד ושם" מתעד את שמות חללי השואה והגבורה. בכוונתם לאסוף כמה שיותר עדויות על בני משפחה וידידים שנספו בשואה.

אנו מבקשים מכם לעזור להם ולהקדיש לכך תשומת לב והתיחסות על ידי פרסום בעלון ותליית הדף לדוגמא על לוח המודעות, כדי לידע את הציבור על קיום דפים אלו.

דפים לרישום העדות ומידע נוסף אפשר לקבל אצל:

פנינה זילברג "היכל השמות" יד ושם, ירושלים הר-הזכרון

ת.ד. 3477

בברכה,

פ ר מ ל

רכז האגף לתרבות - התק"ס

רשות-הזיכרון לשואה ולגבורה, ירושלים

דף-עד

יד ושם

ירושלים, הר הזיכרון
ת.ד. 3477

לרשום חללי השואה והגבורה

תמונת הנספה: (1) רצוי תמונת פספורט / רכיון (2) נא לא להדביק את התמונה אלא לרשום את שם הנספה בצורה השני.	1. שם המשפחה		באותיות עבריות	באותיות לטיניות
	2. שם פרטי			
	3. שם משפחה לפני הנישואים			
	4. תאריך לידה או גיל משוער			
	5. מקום לידה (עיר ארץ)		גם באותיות לטיניות	
חוק זכרון השואה והגבורה — יד ושם תשי"ג 1953 קובע בסעיף מס' 2: תפקידו של ירישם הוא לאסוף אל המולדת את זכרם של כל אלה מבני העם היהודי, שנפלו ומסרו את נפשם, נלחמו ומרדו באויב הנאצי ובעוזריו, ולהציב שם וזכר להם, לקהילות, לארגונים ולמוסדות שתרמו בגלל השתייכותם לעם היהודי. (ספר החוקים מס' 132, י"ז אלול תשי"ג 28.8.53)	6. שם אם הנספה	7. שם האב הנספה		
	8. שם אשת או בעל הנספה	9. מקצוע		
	10. מקום המגורים הקבוע (גם באותיות לטיניות)			
	11. מקומות המגורים במלחמה (גם באותיות לטיניות)			
	12. נסיבות המוות (זמן, מקום, וכו') (המקום גם באותיות לטיניות)			
	אני, הח"מ _____ קירבה משפחתית או אחרת _____ הגר בכתובת _____ מצהירה בזה כי העדות שמסרתי כאן על פרטיה היא נכונה ואמיתית, לפי מיטב ידיעתי והכרתי. מקום ותאריך הרישום _____ חתימה _____			

בסעיפים 1 עד 12 יש לרשום את פרטי הנספה בלבד.

הצעה לתקנון שיכוןא. מבוא

על האסיפה להחליט ולאשר את הנחיות היסוד הבאות:

1. דירות בעלות 64 מ"ר ברוטו או יותר (הפרויקטים ודירות מורחבות) הנן שיכון קבע למשפחות.

2. דירות בעלות 54 מ"ר אינן שכון קבע. הדיירים רשאים לעבור לשכון קבע (בהתאם לתקנון השיכון) או לקבל תוספת שטח של 11 מ"ר (בהתאם לתוכנית המשק).

3. הדירות בפרויקטים יורחבו לגודל הנורמטיבי (תוספת של 6 מ"ר) אך התוספת הזאת תוקדם למשפחות עם 4 ילדים בלינה משפחתית.

4. סדר התוספות:

א. תוספת של 6 מ"ר למשפחות עם 4 ילדים בלינה משפחתית בפרויקטים.

ב. תוספת של 11 מ"ר לדירות 54 מ"ר.

ג. תוספת של 6 מ"ר לדירות בפרויקטים.

* הדירות הללו יוסבו לדירות קבע על ידי תוספת שטח של 11 מ"ר.

ב. העברת משפחות לשיכון קבע

זכות העברה תנתן אך ורק למי שאינו גר בשכון קבע, וזאת לפי סדר העדיפויות הבאות:

1. משפחות עם 4 ילדים בלינה משפחתית.

2. משפחות עם 3 ילדים בלינה משפחתית.

3. משפחות עם 2 ילדים בלינה משפחתית.

4. כל יתר המשפחות (לפי ותק).

ג. העברת משפחות לדירות 54 מ"ר (לא מורחבות)

1. משפחות עם 4 ילדים בלינה משפחתית.

2. משפחות עם 3 ילדים בלינה משפחתית.

3. משפחות עם 2 ילדים בלינה משפחתית.

4. כל יתר ההעברות, כולל חצאי משפחות עם ילדים* רק לפי ותק. * במקרה זה מהווה

הדירה שיכון קבע ללא תוספת שטח.

ד. העברה לשיכון מסוג 40 מ"ר (הולנדי) ושכון מסוג 48 מ"ר

1. משפחות עם ילד(יו) בלינה משפחתית.

2. חצאי משפחות (ראה הערות כלליות)

3. משפחות בלי ילדים.

4. רווקים מגיל 30 בעלי ותק של 3 שנים.

5. רווקות מגיל 28 בעלות ותק של 3 שנים.

ה. שיכונים אחרים

- חדרי - L: 1. רווקים מגיל 26 עד 30 בעלי וותק של 3 שנים.
2. רווקות מגיל 25 עד 28 בעלות וותק של 3 שנים.

חוזרי צבא: אחד לחדר (שכונת צעירים).

חיילים ושנת שרות: שניים לחדר (שכונת החיילים).

גיל הנעורים: שניים (או שלושה) לחדר (שכונת הנעורים).

הורי חברים: (לפי תקנון הורים)

1. זוג הורים - שני חדרים + מטבח.

2. הורה בודד - חדר + מטבח (אם הדבר ניתן וההורה רוצה בכך, דירה

בת שני חדרים) כל זאת לפי וותק ההורה.

הערות כלליות

1. יש לכבד הבטחות שניתנו לחברים על ידי ועדת השיכון.
2. חברים היוצאים את המשק לחופש ממושך (יותר משנה) ושאינם גרים בשיכון קבע, מותרים על זכותם לחזור בהכרח לאותה דירה.
3. הגדרות: משפחה - זוג נשוי או משפחה חד הורית. חצי משפחה יחיד שנפרד מבן זוגו במשק.
4. במקרה של הפרדת המשפחה, חלק אחד של המשפחה יהיה זכאי לשיכון משפחתי בהתאם לסטאטוס המשפחתי המשותף, והחלק השני יקבל שיכון "רווקים" בהתאם לוותק.

1. הפעלת המרכזיה

שיחות שנכנסות מבחוץ יועברו לחברים באמצעות המרכזיה לפי הסדר הבא :

07.00 - 15.00	הפעלת המרכזיה במזכירות.
15.00 - 20.30	הפעלת המרכזיה ע"י תורן, או חבר שעובד מטעם סדור העבודה. החבר יפעיל את המרכזיה מתוך ביתו.
	רשימת התורנות תתפרסם מראש וחברים יקבלו הנחיות.
20.30 - 04.30	הפעלת המרכזיה ע"י השומרים.
04.30 - 07.00	העברת שיחות לחברים ע"י כל מי שנמצא ליד הטלפון בחדר אוכל.

תורנות יום שישי - 2 משמרות

14.00 - 17.30	העברת שיחות ע"י התורן
17.30 - 20.30	" " " "

תורנות יום שבת - 3 משמרות

04.30 - 10.00	העברת שיחות ע"י תורן
10.00 - 15.30	" " " "
15.30 - 20.30	" " " "

התורנות תתבצע מביתו של החבר או מחדר סדרן עבודה - הכל לפי נוחיות החבר.

2. הערכת חוט טלפון

לכל אחד תנתן אפשרות לבחור בין :

- (א). לקבל חוט באורך 6 מ'
 - (ב) לקבל חוט באורך 10 מ'
 - (ג) התקנת שקע (חבור) טלפון נוסף בדירה.
- פעולה זאת תתבצע במשך החודש הקרוב.

3. תקלות ואחזקה

אנדרו איסטון יהיה אחראי להחזקת מערכת הטלפונים ויש להודיע לו על כל תקלה - ראה המשך :: סעיף 7.

4: טלפונים עם לחיצים

בקרוב נקבל מידע מחברת בזק על מכשירי טלפונים עם לחיצים. מי שמעוניין במכשיר כזה יכול לקנות אותה במחיר שהוא זול ממכשירים אחרים ובאחריות חברת בזק.

5. רשום שיחות וחיוכים

החל מיום ב' 1.7.85 יירשמו כל השיחות והחברים יחויבו על פי ההקצבות שהאסיפה קבעה :

- לזוג 100 פעימות בחודש
- ליחיד 75 " "
- לחייל, סטודנט, שנת שרות 40 פעימות בחודש
- לילדי כהה ז' ח' 10 פעימות לחודש
- לילדי כהה ט' - יב' 25 פעימות לחודש

6. תזירות שימוש בטלפון

(א) כדי להעביר שיחה לחבר, מחייגים 1 - את המספר הרצוי - וברגע ששומעים צלצול אפשר לסגור את הטלפון.

(ב) שיטת "עקוב אחרי" - (FOLLOW ME) - אפשרות להעביר את השלוחה שלך למקום אחר. מחייגים 17 את המספר הרצוי ולסגור.

כדי להחזיר אליך את השלוחה שלך, אתה מרגיש את השפורפרת שלך מחייג

אנדרו נכנס לתפקיד של אחזקה וטיפול בטלפונים, הוא יעמוד לרשות החברים במשך כל שעות העבודה (לא בארוחות), אפשר גם להודיע לו על תקלה דרך החשמליה 964 או לת.ד. 175. במקרה של תקלה בא למשאיר את הבית פתוח או את המפתח לבית בהישג יד.

בגלל אפשרות להזעקת עזרה דרך הטלפונים בין הורים למשפחותיהם, המשק יפסיק לטפל באינטרקומים של ההורים והמערכת תהיה תנוקת.

אנדרו יטפל רק בטלפונים שסופקו על ידי חברי בזק ולא בטלפונים פרטיים, חבר אשר מתקין טלפון שאינו עומד בתו תקן ישראלי עלול לקבל קנס כבד מחברת בזק אם מחברה מוצאת את הטלפון מחובר בבית של חבר. המשק לא ישלם את הקנס הזה.

8. החלפת תורנויות

החברים מתבקשים בכל לשון של בקשה לא לשנות את יום התורנות שלהם. במידה וכן מחליפים חייבים להודיע ליהודית ברק, נעממיודליה בוסקילה.

9. חיוג ישיר לחו"ל

יש לכל חבר אפשרות לחיג לחו"ל מביתו. במידה וחבר מעוניין שנעשה חסימה על השיחות לחו"ל מביתו, שאר לו הסידור לחיג לחו"ל ממשרד המזכירה, במקרה ואתה מעוניין בחסימה זו נא לגשת ליהודית, נעמי או זאבי.

ס ל פ ו נ י מ

ה ו ר א ו ת ל ת ו ר ו ן

לכבוד:

הנך נמצא/ת בתורנות טלפון ביום: תאריך:

משעה: עד שעה:

מס' טלפון של התורן הבא אחריך:

ה ו ר א ו ת:

(1) ביום חול המרכזיה תעבור אליך באופן אוטומטי על-ידי סדרן התורניות ובשעה 20.30 יועבר שוב אוטומטית לשומרים.

(2) בימי שישי ושבת (שהתורנות במשמרות) עליך לגשת לטלפון בסדור עבודה, בגמר התורנות, כדי לבטל את ה"עקוב אחרי" שנמצא בביתך - הביטול על ידי חיוג "17", ולהעביר לתורן הבא על ידי חיוג "17" + מספר התורן.

(3) חברים מתבקשים בכל לשון של בקשה לא לשנות את יום התורנות שלהם. במידה וכן צריך לשנות - החבר חייב להודיע ליהודית או נעמי במפעל ולדליה ב.

ה ו ר א ו ת ש י מ ו ש

=====

(1) כדי להעביר שיחה לחבר יש לחייג "1" - תשמע צליל חיוג מיוחד אשר בתחילתו 3 הפסקות קצרות - ואז חייג את המספר המבוקש. בהשמע צלצול אפשר לסגור את השפופרת. בהשמע צליל "תפוס" יש לחייג שוב "1" ולמסור למתקשר.

(2) "צלצל שנית" - כאשר אתה מחייג לשלוחה או שירות והם תפוסים תוכל לקבלם אוטומטית, כאשר יתפנו. עם קבלת צליל תפוס חייג "1", כאשר תשמע את צליל החיוג המיוחד חייג "11" וסגור את המכשיר. כאשר יתפנה המבוקש יצלצל המכשיר שלך צלצולים קצרים במשך 6 שניות, (אם לא תשיב במשך זמן זה, "צלצל שנית" יתבטל). כאשר תרים את השפופרת, תחובר אוטומטית לשלוחה המבוקשת או לשירות המבוקש.

(3) ביטול "צלצל שנית" - אם ברצונך לבטל "חייג שנית", ("צלצל שנית") הרם השפופרת וחייג "12"

(4) עקוב אחרי - אם אתה עובר לשבת בבית אחר לכמה שעות אתה יבגל לקבל אוטומטית את השיחות בבית שאליו עברת. הרם השפופרת, האזן לצליל החיוג וחייג "17", האזן לצליל המיוחד (3 צלצולים קצרים), חייג את מספר השלוחה אליה אתה רוצה להעביר את השיחה וסגור את השפופרת. עתה כל השיחות עבורך יעברו לשלוחה השניה.

!!! אם תזרת לבית שלך אתה חייב לבטל את פעולת "עקוב אחרי" - הרם השפופרת; האזן לצליל החיוג; חייג "17" וסגור את הטלפון.

(5) שעות התורנות הם: בימי א' עד ה' - משעה 15.00 - 20.30

בימי ו' (2 משמרות) משעה 14.00 - 17.30
ומשעה 17.30 - 20.30

בימי שבת (3 משמרות) " 04.30 - 10.00
10.00 - 15.30
15.30 - 20.30

נ.ב. התורנות תתבצע על ידי כל חבר (לא לפי משפחה)

לכל קו מרכזי ישיר, יש במרכז הטלפון הציבורית אליה הוא מחובר, מונה או מערכת רישום שיחות על גבי אמצעי מגנטי. הבטיס לחישוב התשלום עבור שיחות שמבצע המכוי הוא מספר יחידות המניה כפי שהן נרשמות במונה או על גבי הסרט המגנטי. בשיחה מקומית נרשמת יחידת מניה אחת בלבד בתחילת השיחה והשיחה אינה מוגבלת בזמן. כשיחה מקומית תחשב שיחה בין שני טלפונים המחוברים לאותה מרכזת או למרכזות שונות הנמצאות בתחום עיריה או מועצה מקומית אחת או אחרות למעט הטלפונים המתחילים בספרה 9 באזורי החקוה ירושלים (02) תל-אביב (03) וחיפה (04).

קיימים שלושה תשלומים בשיחות בין-עירוניות:

1/6	1/2	1	4
			מספר

ליעד השיחה (ממרכזות אחת אל רעותה)
 לשעת השיחה (שעות היום או שעות הלילה)
 למשך השיחה (מספר הדקות שבהן שוחח המנוי).

* התשלום המזול חל גם על שיחות
מיום שישי שעה 13.00 עד יום ראשון שעה 08.30 ברציפות

מבחינת התשלומים, מחולקת כרגע הארץ ל-13 אזורי חיוג המפורטים בטבלה א'. רשימת המרכזות בכל אזור חיוג ניתנת בעמוד ב' של ספר זה. תשלומי השיחות בין אזורי החיוג הם בטבלה א'.

* התשלום עבור שיחה בין מנוי במרכזת אחת לבין מנוי במרכזת אחרת בתוך אותו אזור חיוג (למעט שיחות מקומיות כמפורט לעיל), הוא אחד - תשלום א'.

מקרא: